

Stanisław Kołodziejcki, Kazimierz Radwański

Janowiczki, gm.
Raławice-Pałęcznica, woj. kieleckie.
Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 14, 196-197

1980

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

cegłami o średnim wymiarze 253 x 110 x 75 mm, pośrodku filar z piaskowca o wymiarach 80 x 80 cm podtrzymujący prawdopodobnie dach, którego kilka spalonych belek znaleziono w czasie prac. Rucho-my materiał zabytkowy to przeważnie ułamki ceramiki, fragmenty kafli, gwoździe, zawiasy i inne przedmioty metalowe. Przestrzeń między omówionym pomieszczeniem, a klatką schodową prowadzącą do wieży, w północno-wschodnim narożniku założenia, pokrywał bruk kamienny z polnych kamieni na podsypce z piasku. W czasie bieżącego sezonu odsłonięto tylko zewnętrzną ściankę klatki schodowej, pozostała część pozostaje zagruzowana.

Wśród znalezionych w omawianym wyżej pomieszczeniu ułamków kafli występowało kilka z herbem Ciołek. Przy obecnym stanie badań można wiązać wykonanie pewnych robót porządkowych i budowlanych na zamku z rodem Drzewickich herbu Ciołek. Nabyli oni bowiem staro-stwo inowłodzkie w 1515 r. i pozostawali na nim do 1569 r.

W południowo-wschodniej części zamku, w narożniku jaki tworzy wschodnia, zewnętrzna ściana budynku bramnego i południowe, zewnętrzne lico muru obwodowego, stwierdzono istnienie nierozpoznanej jeszcze w pełni konstrukcji murowanej, która prawdopodobnie była związana z wjazdem do zamku.

Kontynuując badania murów miejskich założono jeden sondażowy wykop na tyłach działek miejskich od strony zachodniej. Przyniósł on potwierdzenie istnienia muru miejskiego i otworzył nowy etap w pracach badawczych. Dotyczy to zrekonstruowania umocnień miejskich od strony zachodniej i ich stosunku do zamku.

Badania będą kontynuowane.

JANOWICZKI, gm. Raclawice-Pałecznicza
woj. kieleckie
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne
w Krakowie

Badania prowadził mgr Stanisław Kołodziejcki pod kierunkiem naukowym doc. dr. hab. Kazimie-rza Radwańskiego. Finansowało Ministerstwo Kultury i Sztuki. Trzeci sezon badań. Zamek średniowieczny /1 połowa XIV - 2 połowa XV w./.

Celem kolejnego sezonu badawczego na wzgórzu "Zamczysko" było uzyskanie danych dotyczących: 1/ uczytelnienia rzutu reliktu zamku, 2/ rozpoznania konstrukcji wału otaczającego z zewnątrz fosę, 3/ stwierdzenie śladów ewentualnego osadnictwa towarzyszącego murowanej budowli.

Badania prowadzono podobnie, jak w ubiegłych latach w wąskoprze-strzennych wykopach i sondażach.

W wyniku eksploracji 3 wykopów, usytuowanych w obrębie plateau wzgórza, uzyskano dane pozwalające na przedstawienie nowej koncep-cji rekonstrukcji budowli. Zakłada ona, iż odkryte relikty murów, tworzące czworobok o bokach dłuższych 20,3 m oraz bokach krótszych

15,3 i 14 m, stanowią fundament. magistralnego muru domu wieżowego. Posiadał on podpiwniczenie w części zachodniej oraz zapewne dwudzielną część naziemną. Mur magistralny poprowadzony po krawędziach cypla posiadał 4 łokcie szerokości, a mur działowy 2 łokcie. Nie stwierdzono śladów istnienia dodatkowego muru obwodowego. Kolejne 3 wykopy objęły fosę i wał usytuowany na zewnątrz fosy. W nasypie wału nie stwierdzono reliktyw umocnień drewnianych lub kamiennych ani śladów częstokołu. 2 sondáže założono na zewnątrz fosy we wschodniej części wzgórza zamkowego, dały wynik negatywny odnośnie lokalizowania tu zaplecza gospodarczego "domu pańskiego". Śladów osadnictwa towarzyszącego należy więc poszukiwać na południowym stoku wzgórza "Zamczysko". Przesłanką świadczącą za taką hipotezą jest ukształtowanie zbocza, wymodelowanego zapewne sztucznie w formie teras oraz występująca tam na powierzchni zaprawa wapienna.

Badania tegoroczne nie przyniosły istotniejszych korekt chronologicznych do historii obiektu. Dotychczasowe studia zakładają, iż zamek został wzniesiony w 1 połowie XIV wieku, a najpóźniej w 2 połowie XV wieku rozebrano go. Kwerenda archiwalna wzmocniła podstawy tezy, że właścicielem zamku, przynajmniej w 2 połowie XIV wieku i w XV wieku był zamożny ród Karwacjanów.

W warstwach kulturowych powstałych w okresie funkcjonowania zamku, zwłaszcza po zewnętrznej stronie muru magistralnego, odkryto kolejne zabytki ruchome. Do nich należą fragmenty strzemięcia i wędzidła, 2 groty bełtów kuszy, nóż, fragment sierpu, liczne gwoździe, rogowe szydło oraz bogaty materiał ceramiczny. Pobrano także próbki zapraw do analizy.

Dokumentacja i materiały z badań znajdują się w Dziale Krakowa Przedlokacyjnego Muzeum Archeologicznego w Krakowie.

Badania będą kontynuowane.

KAMIEN POMORSKI
woj. szczecińskie
Stanowisko 2 /Stare Miasto/

patrz
wczesne średniowiecze

KOBIERNICE, gm. Porąbka
woj. bielskie

Konserwator Zabytków
Archeologicznych
w Bielsku Białej

Badania prowadził mgr Jacek Rejniak.
Finansował WKZ w Bielsku-Białej.
Czwarty sezon badań, Ruiny zamku /XIV/
XV w. /.

Celem badań było ostateczne odsłonięcie i przebadanie założenia zamkowych w obrębie murów /wyk. VII/ oraz wieży bramnej i przebiegu muru kurtynowego /wyk. X/. W trakcie wykopalisk rozpoznano ponadto partie fundamentowe konstrukcji związanych prawdopodobnie